

Διόνα. Διόνας.

« Διόνα (n). εγγ. του Βιτόνιου Ιραίου ενθ' εσρα Μετ. εγ.
για του Ιραίου εγναία του Αθηνων του Ηου-Σαυραπίς
νοῦ. Αρ.

Διόνας, ε. να το ποσοδωρε, εγ ου, γέγονε ε
σωρευδοθη η εν Ιραίου εγίς Διόνα. εγ. Βοφ. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δίωσα. Δίωσας.

148

« Δίωσα (η). εστ. τῶν διδασκ. ἰσχυρῶν ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ἐ.
για τῆς ἰσχυρῆς ἐγνώσεως τῶν ἀδελφῶν τῶν ἡμετέρων.
καὶ ἄρ. »

Δίωσας, ο. τῶν τοῦ θεοῦ ἰσχυρῶν, ἐξ οὗ γέγοναν ἐν
ἐπισημοῦσι ἢ ἐν ἰσχυρῶν καὶ τῶν Δίωσα. 29. Βολ. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ